№ 5 Ausgabe A.

HOMAN

Cena s pieresyłkaj i dastaŭkaj da chaty.

no 1 hod—4 m. 80 fen, na ½ hodu—2 m. 40 fen., na 3 miesiacy — 1 m. 20 f., na 1 mies. — 40 f.

Biełaruskaja Wilenskaja czasopiś

wychodzić dwa razy u tydzień: u aŭtorki i piatnicy.

Adres redakcii: Wilnia, Zawalnaja 7.
Adres administracii i ekspedycii: M. Stefanskaja 23.

Cena Abwiestak:

na 4-aj staranie za radok drobnymi literami —25 fen.; drobnyje abwiestki pa 5 fen. za słowa. Abwiestki ab śmierci—60 fen. za liniejku drobn. drukam.

№ 5 (97) Hod II. Wilnia, 16 studnia 1917 h. Cena 5 fen. (3 kap.)

Prypadki u Warszawie.

15 studnia.

Zachodni teatr:

Na počnaczy ad Sommy dalej trywaje wostry ahoń artyleryi. Nastupleńnia patrulOŭ worahoŭ u niekoikich miejscach adbity. Naszym družynam razwiedczykoŭ u udacznych operacijach udałosia ŭziać pałonnych i kulemioty.

Uschodni teatr:

Front Leopolda Bawarskaho: Pry burnaj pahodzi bajewaja czynnaść wyjaŭlałasia słaba.

Front erc hercoga Jozefa: Na počnaczy ad daliny Susita dawoli znacznyje rasiejskije i rumynskije siły atakawali naszy pazycii. Worahi ŭsiudy adbity.

Front Makienzena: Miž Bucaulem i uściem Sereta, nia hledziaczy na błahuju pahodu, ŭziat sturmam aposzni punkt na pałudni ad Sereta, jaki jeszcze byŭ u rasiejskich rukach, Wadini.

Makiedonski front: Biez pieramien.

Ab mirnym predłažeńni Impieratara Wilhelma.

BERLIN (W.T.B,) 15.I. »Nordentshe Allg. Ztg.“ pisze ab historyj mirnaho predłažeńnia centralnych hasudarstw, katoraje worahi starallsia predstawić, jak niesumlenny wajenny krok, i pamieszczaje niżej pisanaje piśmo Impieratara da impier skaho Kanclera:

Nowy Pałac, 31.X.16.

„Moj darahi Bethmann!

„Ja paśla akuratna abdumaŭ naszu hutarku. Jasna, szto narody uaszych worahoŭ, astajuczysia pad wajennym psychozam ad paczatku wajny s pryczyny ntesumlennaści, aszukanstw i nienawiści, nia majuć mužoŭ, katoryje mahli-by i mieli-by moralnuju adwahu skazać ratujuczaje słowo. Zrabić mirnaje predłažeńnie — heta moralny uczynak, kab wyzwalić świet — hetak sama i neutralnych — ad ciažaru, jaki hniacie ŭsich. Dzieła takoha ŭczynku patrebien manarch, katory maje sumleńnie, paczuwajecca da atkazu pierad Boham, maje serce jak dla swaich ludziej, tak i dla worahoŭ, i, niezaležnie ad mahczymych, świedoma falszywaho (tłumaczeńnia jaho kroku, maje wolu wyzwalić świet ad jaho muki. Ja maju na heta adwahu. S pomaczczu Boha ja zrablu sprobu. Padajcie mnie skora noty i pryhatujcie ŭsio.

Wilhelm I. R.“

»Naszy worahi — pisze »N. Allg. Ztg.« — mohuć być pierakonany, szto niestrymanaja stanoŭczaść, z jakoj my dawiadzlem da pabiednaho kanca wajnu, pradcŭžać katoruju naszy worahi prymuszajuć nas, budzie adpawiedać sumlennaści žadańnia mira, wykazanaho ŭ hetym piśmie Impieratara.“

Rewolucyjny ruch u Indii.

HAAGA. Jak danosić tydniowy žurnał „Spektator“, u-wa ŭsich kutkach Indii razwiwajecca ruch za niezaležnaść Indii. Ruch hety hłaŭnym czynam wiaduć indusy, katoryje byli studentami u Anhlii, ale, wiarnuŭszysia damoŭ, nia majuć roŭnych prawoŭ nawat z aposznim anhliczaninam.

Hreckaja trahiedija.

LONDON (WT.B.). 14.1 Reŭter danosić z Afin:

Z hreckich cfilcyonych kruhoŭ iduć wiestki, szto staronniki Wenizełosa zapiali ostroŭ Cerygo.

Polskaja dzieržaunaja rada.

WARSZAWA. 14.I. U historycznaj sali narad, u miestowym pałacu, dzie 5 listapada 1916 hodu adbyłosia apawieszczeńnie karaleustwa Polszczy, 14.I ŭ pałudni hienerał-hubernatary Bezeler i Kuk atkryli tymczasowuju dzieržaŭnuju radu.

U paniadziełak u pałudzień, paśla uroczystaho nabożenstwa adbyłosia pierszaje zasiedańnie dzieržaŭnaj rady u pałacu Krasinskich. Paradak dnia byŭ hetki: wybary karonnaho marszałka i jaho namieśnika.

Zastupnik Benkendorfa.

BERLIN. Sztokholmski karespandent „Voss. Ztg.“ danosić, szto wiestki niamieckich hazet, bytcym Sazonow naznaczen rajczym cara u zahranicznych sprawach, niepraŭdziwyje. Adnak, Sazonowa nieoficyalna pytalisia, ci jon hatoŭ jechać u London na miejsco Benkiendorfa.

Padobnaje pytańnie zroblenо Botkinu.

Nie zapužajuć!

U aposznich czasach naszy „pryjacieli“, katoryje nia mohuć ścierpieć, szto biełarusy pracujuć dzieła samabytnaho kulturna-nacyonalnaho życcia, —wydumali nowy sposab zmahańnia z biełarusami. Sposab hety—duža prosty: jany starajucca *pužać* bolsz słabych ducham s-pamiž biełarusoŭ, puskajuczy czutki, bytcym raniej ci paźniej wiernucca da nas rasiejcy, i tady biełarusoŭ ždue niejkije «straszennyje kary».

Chto znaje rasiejskuju palityku ŭ naszym kraju, toj, paczuŭszy hetkije hutarki z wust ludziej, na katorych narod prywyk hladzieć s paszanaj, mo' spierssa i zapraŭdy spužajecca. Ale łetki pierapud može trywać tolki adzin moment: dobra padumaŭszy, treba pryznać, szto *dla nijakich strachou* u nas *miejsca nima.*

Piersz za ŭsio nielha dać wiery, szto nasz Kraj wiernіecca nazad pad rasiejskaje panawańnie. Naadwarot, z wajennaho pahladu taki fakt zdajecca zusim niemahczymym. Ale, dapuskajuczy nawat niemahczymaje: szto Kraj hety paśla miru zabiare nazad Rasieja, — nam, biełarusam, bajacca niejkich kar nima czaho: my niczoha «prastupnaha» nawat u adnosinach da Rasiejskaho hasudastwa nia robim. Usia rabota biełarusoŭ ad samaho paczatku niamieckaj okupacii — asabliwa s taho momentu, kali niamieckije ŭłaści, zabaraniŭszy užywańnie rasiejskaj mowy, dali počnyje prawy biełaruskaj,—usia rabota nasza maje na meci adno: nie dać narodu biełaruskamu ŭtanuć u mory czužoj nam kultury, dy zachawać takije nacyonalnyje adnosiny na Biełaruskaj ziamli, jakije byli tut 50, 100, 200 ci 500 hadoŭ tamu nazad. U hetkaj raboci, jak atkrywańnie biełaruskich szkoł, jak ustrojstwo kursoŭ dla narodnych wuczycieloŭ, drukawańnie kniżek da nawuki pabiełarusku, pastanoŭka na sceni biełaruskich pjes, orhanizacija klubu biełaruskaho, kooperatywy, ramieśnickich warsztatoŭ, — nawat najbolsz niepryсhilny da nas rasiejski prakuror nia moh by znajści «prastupku» proci rasiejskaj ułaści, katoraja, apryсz szkoł, sama na ŭsio heta pazwalała. Dyj, naahuł, u tym, szto narod biełaruski nia chocze ŭmirać, nia może być i nima nijakaj kryŭdy ni dla kaho.

Naadwarot, kryŭdu naszamu narodu robiać tyje, chto, karystajuczy z adchodu rasiejcoŭ, hetak szczyra staraŭsia pryswoić sabie ŭłaść nad biełaruskim narodam, chto ŭsie siły swaje—duchowyje i materjalnyje—abiarnuŭ nie na karmleńnie hałodnych, nie na pomacz biazwinnym achwiaram wajny, a na niszczeńnie ŭsiaho biełaruskaho, ŭsiaho tutejszaho. Woś, hetym panom pry zmieni palitycznych warunkoŭ pryszłosia by zdać sprawu sa swaich czynnaściej, s pryczynienych biezzaszczytnamu «prostamu» narodu kryŭd, sa swaich niepamiernych apetytoŭ. I choć jak-raz jany-to i zanimajucca pužańniem biełarusoŭ, łaskawa prynimajuczy nas pad swajo skrydło,—bajacca nam nia treba i na hože. Hetym siaŭcom strachu i roznych bałamuctw my možem s počnym spakojem dać ćwiordy atkaz:

— *Nie zapužajecie!*

I. Mieleszka.

Skandał na atkryćci dzieržaunaj rady Polszczy.

WARSZAWA. 14.I. U Karaleŭskim Zamku siahońnia adbyłosia atkryćcie dzieržaŭnaj rady Polszczy. Hienerał-hubernatar Beseler skazaŭ pramowu, ŭ jakoj, miž inszym, haworycca:

„Nasza pabieda budzie i waszaj pabiedaj. Pierszy sposab dzieła waszaj dwajnoj zadaczy — heta utwareńnie swajej armii. Zrazumiejcie wielicz hetaj zadaczy, jakuju biare na siabie staronka...“

Aŭstryjacki hienerał-hubernatar Kuk skazaŭ paśla pramowu, haworaczy miž inszym:

„Nie zabywajciesia, panowie, szto hasudarstwo, katoraje chocze być silnym i zdolnym da žyćcia, nia može być tolki daram doli. Narod upornymi starańniami i počnaj achwiar pracaj pawinien wykazać swajo žadańnie zdabyć swajo hasudarstwo. Jon pawinien być hatowy za jaho zmahacca i praliwać swaju kroŭ. Prawiadzicie hetu praŭdu u świedomaść usiaho waszaho narodu...“

Czlen dzieržaŭnaj rady, Niemojewski, atkazwajuczy na heta, miž inszym, skazaŭ:

„My razumiejem naszu historycznuju missiju, katoraja wymahaje paszyreńnia naszaj hranicy u staranu wyzwolenych ad rasiejskaj niawoli ziamiel-czych(?) da Polszczy ziamiel...“

Biaz wiery.

U toj krytyczny moment, jaki ciapier pierežywaje Rasieja, prawicielstwo, katoraje wyzwało i wiadzie straszennuju, niaczutaj miery wajnu, može kirawać staranoj tolki pry adnej umowie: szto narod wieryć jamu, wieryć jaho dobraj woli, wieryć, szto jano dabiwajecca karyści dla swajho narodu. Ale rasiejskamu prawicielstwu ciapier užo nichto nia wieryć: nia kažuczy ab lewych partijach, nia kažuczy ab opozycii, jamu pierestali wieryć nawat tyje, chto zaŭsiody baraniŭ jaho, nie pytajuczysia, ci jano pastupaje sprawiedliwa, ci nie.

Jarkim dokazam taho, szto nawat „prawyje“ kazionnyje prysłužniki utracili wieru da panoŭ ministroŭ, służyć pramowa „samaho prawaho s-pamiž prawych“, wiadomaho ŭsim *Puryszkiewicza*. Puryszkiewicz skazaŭ u Dumie pramowu, katoraja maje wahu „abwinicielnaho aktu“ proci palityki prawicielstwa.

»Majuczy taki chaos u radach prawicielstwienaj ułaści, jaki my ciapier baczym, majuczy z hetaj pryczyny zusim dezorhanizowany tył armii, — my razumiejem, szto moment pabiedy adsoŭwajecca nadoŭha!« — kazaŭ Puryszkiewicz. Raniej u Dumie iszli hutarki ab dawierji prawicielstwa da hramadzianstwa. »Ale ciapier padnimajecca pytańnie nie ab dawierji prawicielstwa, a ab dawierji hramadzianstwa prawicielstwu«. »Ja skažu, szto jość asnowa hawaryć, szto prawicielstwo nie zasłužywaje tej wiery, jakoj jano žadaje ad hramadzianstwa«. „Hramadzianskaja dumka i ŭłaść nia mohuć zhawarycca. Pry takim pałažeńni nielha być spakojnym za zaŭtrasni dzień, nielha ni žyć ni pracawać, bo kožyn nowy minister liczyć, szto moment jaho wystupleńnia — heta nowaja era. Adna era — ad naradžeńnia Chrysta da jaho ŭstupleńnia ŭ ministerstwo, druhuju eru atkrywaje jon sam. My biaz roznicy partij dziwujemsia nie tamu, szto na „wierchach“ szukajuć czeławieka, zdolnaho zaniać adpawiednaje miejsco; my dziwujemsia tamu, szto ŭ hetki ciažki i adpawiedny moment ludzi tak drenna znajuć siabie, abo hetak rwucca da karjery, szto chapajucca za kožnaje pasulenaje miejsco, wiedajuczy napiarod, szto dziela sumlennaho wypaŭnieńnia swajej hasudarstwienaj pawinnaści ŭ ich niechwataje siły“.

»I dalej Puryszkiewicz prywodzić rad faktoŭ, szto „aferysty ŭsielakich gatunkoŭ zarablajuć wialikije hroszy, i hramady ciomnych fihur, dla katorych miejsco ŭ Sibiry — ŭ katarzie, baspieczna rabujuć narod u tyle armii“. Nia dziwa, szto narod „byŭ hałodny i nieabaspieczeny dy hetkim astajecca“. Puryszkiewicz nia kaže ab drobnych maszenstwach: jon nazywaje imiony takich »babroŭ«, jak hienerał Wojejkow, katory ŭziaŭ ad ministra daroh Trepowa miljon rubloŭ na budowu czyhunki, kab wywiaźci swajo dabro z dwara swajho »Kuwaki«. Nazywaje jon i byŭszaho ministra hr. Bobrynskaho, katory, buduczy ministram, pasyłaŭ pa 70 wahonoŭ superfosfatu u swoj dwor Śmiełu, ŭ toj samy czas, kali kožny wahon byŭ daraž dziela pierawozki wojsk i spažyŭnych praduktoŭ dla armii... Ciž pry takim prawicielstwie možna mieć wieru da jaho?

„Usia bieda,—kazaŭ Puryszkiewicz, —u tym, szto ciomnyje siły wysoŭwajuć na wysokije stanowiszczy ludziej, jakije nia mohuć ich zanimać“. I, zwiertajuczysia da prawicielstwa mima Dumy, Puryszkiewicz zakonczyŭ histoTycznuju pramowu swaju sławami: «Kali ŭ ministroŭ pawinnaść wyszej karjery, kali jany papraŭdzi złuczeny gabinet,—dyk nichaj iduć da cara i skažuć jamu, szto dalej hetak być nia može!»

Tak, hetak dalej być nie mahło by ŭ jakim-chocz hasudarstwi, aprycz Rasiei. Tut usie partii, ŭwieś narod kidaje prawicielstwu słowy niedawierja, —a jano dalej sidzić na swaim miejscy, jano nia chocze admowicca ad ŭłaści, jakaja dla jaho lisznie ciažkaja. I biaz wiery swajho narodu, nia majuczy niwodnaj prychilnaj duszy ŭ narodzi, aprycz naniatych za hroszy ludziej, hetkaje prawicielstwo duryć narodu swajmu haławu pustymi abiecankami „poŭnaj, akanczacielnaj pabiedy“...

Dawoli pustych słoŭ! Narod nia wieryć rasiejskamu prawicielstwu i hetym wynosić jamu śmiarotny prysud. Ci tolki prysud toj budzie spoŭnien?!..

H. B.

U Wilni i wakolicach.

—s—

× **„Biełaruski Kalendar“ na 1917 hod** wyjszoŭ z druku i hetymi dniami pastupaje ŭ pradažu.

Kalendar wyjszoŭ u dwoch wydańniach: «kirylicaj» (ruskimi literami) i „łacinikaj“. Światy katalickije ŭ im — pa nowamu stylu, prawasłaŭnyje—pa staramu.

Aprycz zwyczajnaj kalendarnaj czaści, kalendar maje bahaty addzieł publicystyczny, katory daje abraz biełaruskaho hramadzkaho i palitycznaho žyćcia za minułyj hod, dy addzieł literaturny, dzie padobrana wiazanka wierszoŭ i prozy biełaruskich aŭtoroŭ.

„Biełaruski Kalendar“—knižka dawoli wialikaho formatu. Na akładcy—herb „Pahonia“, jakoha kaliś užywali biezmała ŭsie biełaruskije wajewodztwy i W. Kn. Litoŭskaje, dy ciapier užywajuć Wilnia i Witebsk.

Cena kalendara—20 kap.

× **Praf. Abicht ab naszych padrucznikach.** Wiadomamu sławistu, praf. Abichtu, katory, jak my ŭžo pisali, wielmi cikawicca biełaruskaj mowaj, my pasłali pa adnej knižce „Rodnych Zierniat“ i «Biełaruskaj Hramatyki». U swaim atkazie praf. Abicht pisze:

«Ciopły, patryotyczny ton «Rodnych Zierniat» pierawysiŭ usie maje samyje śmiełyje spadziewańnia.

«Biełaruskaja Hramatyka» — heta biazsporna wielmi adważnaja rabota. Heta fundament, na katorym užo možna budawać dalej z nadziejaj...»

× **Jak niemcy nazywajuć naszu Ziamiu?** Pakul niemcy jeszcze badaj niczoha nia wiedali ab biełarusach, jany nazywali ziemli z biełaruskim nasialeńniem najczaściej „Polen“ (Polszcza). «Znaŭcy» nazywali usie hetyje ziemli «Westrussland» (Zachodniaja Rasieja), a ludzi, choć krychu znajomyje z historyjej naszaho Kraju, — «Litauen» (Litwa). Tolki paśla «atkryćcia», szto jość biełaruski narod, niemcy paczali szukać najmieńnia dla ziamiel, dzie žywuć biełarusy. Adny prosta pieretłumaczyli słowa Biełaruś na niamieckuju mowu i nazwali jaje „Weissrussland“; druhije, asabliwa tyje, chto byŭ znajomy z ukrainskaj sprawaj i czytaŭ ab joj niamieckuju literaturu, nazywajuć naszu staronku „Weissruthenien“. Ureszcie u aposznim czasi wypłyło nowaje imia: „Weissreussen“.

× **Biełaruski teatr.** Biełaruskaja dramatycznaja družyna na czarodnaje swajo wystupleńnie manicca pastawić oryhinalnuju biełaruskuju pjesu ŭ 2 aktach „Paŭlinka“, napisanuju wiadomym biełaruskim paetam Jankaj Kupałaj.

U „Paŭlincy wyjaŭlajecca toj cikawy moment u žyćci naszai wioski, kali ŭ jaje ŭrywajucca pierszyje pramieńni hramadzkaj świedomaści, spatykajuczy adpor ciomnych sił. I na hetym hrunci dola i szczaście maładych idealistoŭ biazbožna niszczacca.

× **Ab pacztowych znosinach.** Dapuskajucca znosiny z Amerykaj na specyalnych kartaczkach, katoryje možna kuplać pa 1 kap. zą sztuku.

U neutralnyje i warožyje staronki možna pasyłać wiestki na drukawanych kartach cieraz »Auslandstelle« pry Ober Ost. Kožyn zapros kasztuje 1 marku (53 kap.).

Usielakije inszyje znosiny z Amerykaj i naahuł z zahranicaj zabaronieny.

× **Pazwaleńnie na pieczywo.** Pawodłuh apawieszczeńnia Stathauptmanna, ŭsie cukierni i bułacznyje pawinny ŭraz že atrymać ad Lebensmittelabteilung pazwaleńnie na swajo predpryjemstwo nie paźniej 20 studnia 1917 hodu. Nie paprasiŭszy i nie atrymaŭszy pazwaleńnia, nielha piaczy i pradawać pieczywo.

× **Falszywyje hroszy.** Zjawilisia padrobienyje rasiejskije bumažki 1, 3 i 5-rublowyje. Ich lohka paznać pa drennaj papiery, biednaj farbie i zamazanym druku.

× **Kary za ukrywańnie wajennych syrcoŭ.** Prykazam z 27 śniežnia 1916 h. za ukrywańnie wajennych syrcoŭ pakarany hetkije asoby:

Fage Wilenskaja (Szpitalna wul.) — na 10 mar.

Aron Janowski (Žmudzkaja wul.) — na 30 m.

Szajna Cyppen (Noŭharodzkaja) — 20 m.

Chode Trocki (Bosaja wul.) — na 20 m.

Lejba Chonicz (Žydouskaja wul.) — na 90 m.

Adam Korzon (Miljonnaja wul.) — na 20 m.

× **Kurs rubla:** Oficyalny — 1 m. 90 fen. za rubiel; u bankach pry pradažy — 2 m. 22 fen., pry kupli — 2 m. 26 f.

Pazyczkowaja kasa biare 6%.

× **Kradzienyje reczy.** U adnaho złodzieja znajszli dwa dobra zachawanyje zimowyje paltoty. Waładzielcy mohuć zwiarnucca da Kryminalnaj Palicii, Dominikanskaja 1, pakoj 15.

Č czytać jak CZ. Š—jak SZ.

Kamiennaja truna.

Niepadalok ad miesta Dzisny, s prawaj starany traktu, što idzie z Dzisny na Hermanawičy, praježdžajučy ŭbačyš stromkuju, kučemkawatuju horu, zarosšuju lesam. Horka heta akružena topkim bałotcam, a na wiersie jaje, na samym ščycie, lažyć wialičeznaja kamiennaja truna. Kali, chto i na jakuju pamiatku pałažyŭ tam henu trunu, historyja nia wiedaje, a narodny skaz pieredaje s pakaleńnia ŭ pakaleńnie nižej pisanuju apowieść.

Kaliś-to, daŭnym daŭno, na horcy stajali pyšnyje charomy bahatych bajar Niamiroŭ. Charomy byli akruženy dubowym wastrakołam i ablity kruhom wadoj. Daloka sławiłosia miž worahoŭ niedastupnaje Niamiroŭskaje hniazdo, a jeszcze dalej ich radawaja hrużnaja sława nieprymirymych wojoŭ, usławiŭšychsia niesčyślonymi pieramohami na paloch bitw. U zbrojnickaj światlicy niamiroŭskich tutejšych charomaŭ na pačesnym miescy wisieŭ kawany, čarlony ščyrym zołatam ščyt i aburučny, abasiečny mieč słaŭnaho Hrymona Niamiry, učaśnika Alehawaho pachodu na Hrekoŭ. U kniažaj radzie, na połackim zamku, staršy rodu Niamiroŭ zasiedaŭ prawaruč kniazia, na pieršym miejscy. Hetki-to byŭ rod Niamiroŭ.

Dy tolki ciapierašni naščadak rodu, panury Butrym, panisiŭ sławu rodu swajho. Nie pieramohami ŭ bitwach z worahami pamnažaŭ jon swaje bahaćcie, a razbojami i kryŭdaj padniawolnaho ludu. Hłybokije padcharomnyje poruby napoŭnieny byli ludźmi, zakawanymi ŭ dyby, katorych ŭłasnymi rukami lubiŭ katawać Butrym. Prachodziaczy mima Niamiraŭskaho dwara časta čuwali ludzi stohny i płač, a časam, chwali akružajučaho charomy wozierca wykidali na bierah kawałki čeławiečaho cieła nieraz dziawočaho.

Ciažka žyłosia ŭ panurych Niamiroŭskich charomach Butrymawaj žoncy, krasnaj pani Mary, i jana pawiernikam dum swaich i žurbot učyniła maładoha bajarčyca, Staŭru Ramaškowiča. Raz, u noč majowuju, krasnuju paniu Maru asabliwa wostry žal razabraŭ na swaju biesprytalnuju dolu, i jana, ŭ sadku stojučy, [illegible]ŭšysia na plačo bajarčyca Staŭry, horka zapłakała. U hety moment u sadok uwajšoŭ bajaryn Butrym. Hrozna jon kinuŭ wokam na žonku i na maładoha bajarčyca. Moŭčki spyniŭsia, lasnuŭ ŭ dałoni na stralcoŭ swaich; [illegible] klik jaho zjawilisia jany, — [illegible] bajaryn: — „Siahońnia u nas b[illegible] hučny [illegible]et tut. Raspalicie smalistyje łučnicy, [illegible] stały [illegible]owyje, nalijcie [illegible] i [illegible] poŭnyje wiodry, dy [illegible] majho“.

[illegible] ustawiła stały i kala sta[illegible]y, abityje miadźwiedzinymi [illegible]mi, [illegible] bajaryna i bajaryni pastawili [illegible]okije na hrekach pradziedami zdabytyje, abiwanyje zołatam kresły. Smalistyje łučnicy jarka aświetlali sad. Skrypač sa skrypkaj staŭ nahatowi. Bajaryn padyjszoŭ da skrypača, ŭziaŭ z ruk jaho skrypku, kranuŭ rukoj strunu i sarwaŭ, kranuŭ druhuju — i sarwaŭ i hetak da apošniaj. — „Kiepskije ŭ ciabie, małojče, struny! — skazaŭ bajaryn. — „A ja chaču siahońnia muzyki jomkaj, hučnaj! Hej, maje wiernyje stralcy-patužniki, Stańko, Hojnič i Rezan, waźmicie wo hetaho padsusiedzića majho, Ramaškowiča, za biełyje plečy i narabicie da bankietu strun! A ty, krasna pani, žana maja, siadaj pobač sa mnoj u załatoje kresło i, pakul słuhi maje zmatajuć materjał na struny na tuju wo biełuju jabłyńku, budziem pici sa mnoj, spraŭlajučy tryznu pa hładkim bajarčycu“. Strašnyje nawat u Butrymawaj družynie Stańko, Hojnič i Rezan, blisnuŭšy tolki zalitymi krywioj wačami, prynialisia za krywawuju sprawu: pawalili bajarčyca na ziamlu, rasparoli žywot i paśla, wodziačy kała jabłyni, — tej samaj jabłyni, pad katoraj s paŭhadziny tamu jon stajaŭ s krasnaj paniaj Maraj, — namatywali na pień struny...

Nie minuło i hadziny, jak struny byli pamyty, pakručeny i pasušeny na ahni i naciahnuty na skrypku. Muzyka zajhraŭ wia[illegible]ju [illegible]tolnuju pieśniu, ale pieśni tej ni h[illegible]u skrypki nia čuła krasnaja pani Mara. B[illegible] [illegible] zupakojna spała u kreśli snom wiečnym: serce jaje nie wytrymało mužaŭskaho častunku i razarwałosia... Tolki bajaryn da ŭschodu sonca z družynaj tryznawaŭ nad maładymi niaboščykami, słuchajučy płač skrypki, dy zaliwajučy sumleńnie winom.

(Dalej budzie).

Bibliohrafija.

Ważniejszyje polskije pracy ab Biełarusi i biełarusach.

D-r Tad. St. Grabowski.

Chotkowski Wład. Ks.: Dzieje zniweczenia św. unii na Białorusi i Litwie w świetle pamiętników Siemaszki. (Kraków, 1898).

Chrap... Jan: Rzut oka na poezye ludu białorus. (Wilno, 1845),

Czarnowska Mar.: O zabytkach mitologii słowianskiej, dochowanych w zwyczajach ludu wiejskiego na Białej Rusi. („Tyg. Wileński", r. 1817. str. 650 i n.)

Czeczot Jan: Pieśni wieśniacze z nad Niemna i Dźwiny, z dołączeniem pierwotnych w mowie krywiczańskiej, (Wilno, 1844).

Czeczot Jan: Piosnki z nad Niemna i Dźwiny, niektóre przysłowia i idyotyzmy w mowie słowiano-krewickiej, z spostrzeżeniami nad nią uczynionemi. (Wilno, 1846).

Daniłowicz Ign.: Latopisiec Litwy i kronika ruska (Części w «Dzienn. Wilen.»; w całosci w wyd. A. Marcinkowskiego. Wilno, 1827. por. też „Kronikę" Stryjkowskiego. wyd. z r. 1864).

Daniłowicz Ign.: Litewsko-rusko latopiscy („Dziennik Minist. Oświecenia Narod." Warsz., 1840).

Daniłowicz Ign.: Skarbiec Dyplomatów. (Wilno, 1860—62. T. I—II.—Licz. dokum. białorusk.)

Dob. M.: Siły ekonomiczne kraju zachodniego. Białoruś. („Kraj" 1888—1884).

(Dalej budzie).

Apawieszczeńnie.

U dadatku da apawieszczeńnia z 28 śnieżnia 1916 h. ab zajaŭkach zahadywajecca niżejpisanaje:

1. Haspadary abo upraŭlajuczyje damami pawinny ŭ try dni zajaŭiać u prynależny niamiecki Polizei-Revier ab kožnym prybyćci ci wyjeździe na specyalnych zajawacznych listkach — hl. № 4.

2. Wyježdžajuczyje i prybywajuczyje asoby sa swajho boku pawinny sumlenna dawać damaŭłaśnikam abo ich upraŭlajuczym patrebnyje dzieła zajaŭki wiedamaści, pakazwajuczy swaje paszparty Ober Ost.

3. Haspadary damoŭ abo ich upraŭlajuczyje pawinny padawać zajaŭki na piśmie ŭ niamieckaj mowie, užywajuczy ustanoŭlenyje formulary, u dwoch adzinakawych ekzemplarach, zapoŭniŭszy czytelna i jasna ŭsie rubryki.

4. Dzieła zajawak ab pryjeździ (Anmeldungen) treba ŭżywać biełyje listki, a dzieła zajawak ab wyjeździe (Abmeldungen)—zialonyje listki. Listki hetyje možna kuplać u niamieckich palicejskich uczastkach (Polizei - Revier).

5. Czlenoŭ adnej siamji treba zajaŭlać na adnym listku razam (u dwoch ekzemplarach). Za czlenoŭ siamji liczacca tolki: muž, žonka i dzieci,—a nie inszyje rodnyje, służba, kwateranty abo druhije. Naahuł že ab kožnaj asobi treba zajaŭlać na asobnym listku (u dwoch ekzemplarach).

6. Aprycz zajaŭki haspadarami damoŭ abo ich upraŭlajuczymi, kožyn nowa-pryjechaŭszyj siudy pawinien u try dni sam swajej asobaj zajawicca ŭ niamieckim Polizei-Revier, padać zawiereńnie asoby na piśmie (paszpart) i dać wiedamaści ab asabistym pałažeńni.

7. Za niespaŭnieńnie wyszejpisanaho zahadu abo za nieakuratnaje wypaŭnieńnie jaho winawatych buduć karać pawodłuh §§ 138 i 139 nowaho rasiejskaho statuta ab karach.

Wilna, 11 studnia 1917 h.

Der Deutsche Stadthauptmann
Pohl.

Z USIAHO KRAJU.

Mudry zahad.

BIEŁASTOK. Pa zahadu naczalnika upraŭleńnia Biełastok-Hrodnia wuczyć dziaciej nie paniamiecku i nie ŭ rodnaj mowi možna tolki s pazwaleńnia naczalnika upraŭleńnia ŭ kožnym asobnym prypadku.

Notarjalnyje sprawy.

BIEŁASTOK. Pa zahadu Ober Ost u ziemlach Biełastok-Hrodnia, aprycz dałuczenych siudy czaściej b. Suwalskaj huberni, mirawyje suddzi majuć prawa spaŭniać czynnaści notarjusoŭ. Adnak, notarjusy niezaležnie ad hetaho i nadalej buduć spaŭniać swaje czynnaści.

Zarabotki ŭ Niamieczczynie.

BIEŁASTOK. Praz biržu pracy ŭ Biełastoku rabotniki, wyjechaŭszyje ŭ Niamieczczynu, prysłali da chaty za toj chod 44,980 m. 35 fen.

Zmiena Oberkwatermistra.

KOUNA. Oberkwatermistr pry Oberbefehlshaber'u Ost, hienerał-major v. Eisenhart-Rote, naznaczen hienerał-intendantam palewoj armii. Na jaho miejsco naznaczajecca pałkoŭnik hieneralnaho sztabu baron v. Brandensztejn.

WIESTKI Z RASIEI.

Hroznaje pałažeńnie.

SOFIJA. Atrymanyje baŭharskimi kiraŭniczymi kruhami wiedamaści apisywajuć unutrenaje pałažeńnie ŭ Rasiei bolsz surjozna, czym zdawałosia. U skorym czasi nabližajucca wielmi surjoznyje zdareńnia szybkimi krokami. Adstaŭka Trepowa i ubiŭstwo Rasputina — heta zapawiedź bolsz surjoznych prypadkoŭ, katoryje patrasuć rasiejskaj dzieržawaj. Stanoŭczyje wajennyje zdareńnia na bessarabskim fronci byli-by, peŭnie, syhnałam da katastrofalnych prypadkoŭ.

SZTOKHOLM. U aposznije dni ŭ Pieciarburzi było wielmi niespakojna. Aburenyje aposznimi skandalnymi zdareńniami hramady narodu wielmi zawaruszylisia s pryczyny razyjszoŭszychsia czutak, bytcym rasiejcy iznoŭ mieli nadta wialikije straty. Biez nijakaj krytyki prynimalisia wiestki ab ustupleńni niemcoŭ u Bessarabiju dy ab prarywie Dźwinskaho frontu. Hustyje hramady ludziej paciahnulisia da ministerstwa zahranicznych spraŭ, dzie ich razahnali žandary.

Cywilny gabinet cara pamykaŭsia utwaryć zamiest ministerstwa Trepowa „bajewy gabinet", ale heta sproba nie ŭdałasia s pryczyny pratestu Protopopowa. Spadziajucca, szto car na 1917 hod naznaczyć za marszałka Dzieržaŭnaj Rady Szczegłowitowa i za namieśnika jaho — Sztyrmera, dy heta było-by raŭnaznacznym razrywu prawicielstwa z narodnym predstaŭnictwam.

Zajawa Bukanena.

SZTOKHOLM. Na aposznim bankieci anhlickaj kałonii ŭ Pieciarburzi anhlicki pasoł Bukanen, miž inszym, skazaŭ:

„Kali b uwieś rasiejski narod u swoj czas zrazumieŭ wahu pałažeńnia, dyk wajna była-by ŭžo siahońnia skonczena".

Reformy pa wajnie!

ŽENIEWA. Minister-prezydent kn. Golicyn skazaŭ predstaŭnikam hazet, szto jon chocze pracawać razam z Dumaj i manicca sazwać jaje iznoŭ na 25 studnia. Pieramiena rasiejskaj unutrenaj palityki ciapier niemahczyma. Reformy pawinny być adłoženy na paśla wajny.

Nowyje pazyki.

KOPENHAGA. Prysłanyje s Pieciarburha rasiejskije hazety piszuć, szto rasiejski urad wiadzie pierehawory z hołandzkimi i amerykanskimi bankami ab wialikszaj pazyce, katoraja budzie zabaspieczena kapalniami ŭ Sibiry i na Urale.

KOPENHAGA. „Berlingske Tidende" danosić, szto paśla kanca padpiski na ładženuju ciapier 3-miljardnuju pazyku namieczena nowaja wialikszaja pazyka z wyihrysnymi biletami.

Czamu zabili Rasputina?

BERLIN. Ad tolki szto pryjechaŭszaj z Rasiei asoby »Berl. Lok. Anz.« dawiedałasia hetkije padrobnaści ab ubiŭstwie Rasputina.

15 śnieżnia ŭ haspodzi anhlickaho pasła Bukanena adbyłasia narada blizkich da dwara asob i palitykoŭ. W. kn. Alaksiej Michajłowicz zdaŭ sprawu z uzrostu palitycznaj siły Rasputina, katory može adbicca szkodna na anhlicka-rasiejskich metach. Tolki zwalnieńnie ad asoby Rasputina može dać peŭnaje abaspieczeńnie. Los pawinien naznaczyć, chto jaho zabje. Na naradzi była siestra cara, Ksienija Aleksandrowna, kniaž i kniahinia Jusupowy, Puryszkiewicz, kn. Lwow i b. minister Chwostow. Los wypaŭ na wialikaho kniazia, katory ad hetaho samleŭ. Kniaž Jusopow i Puryszkiewicz zajawili, szto jany hatowy sami zabić Rasputina. Anhlicki pasoł Bukanen daŭ słowo, szto anhlickaje prawicielstwo ich abaronić.

Pałažeńnie rumynskaj armii.

SZTOKHOLM. Rasiejski pasoł pry rumynskim dware, hienerał Mosołow, pasłaŭ u Pieciarburh doŭhaje daniasieńnie ab ciažkim pałažeńni rumynskaj armii ŭ Rumynii. U rumynskaj armii panuje poŭny razwał. Biezradnaść rumynskaho uradu pastawiła i rasiejskije wojski ŭ wielmi niepryjemnaje pałažeńnie. Armija nia može nakarmicca, jak treba, i błaha adzieta.

Smierć rasiejskaho pasła.

LONDON. Pamier hr. Benkiendorff, rasiejski pasoł.

Minister-duelant.

PARYŽ. Hazety danosiać s Pieciarburha, szto Protopopow wyzwaŭ na duel hr. Bobrynskaho za jaho napaści ŭ Dumie.

TELEHRAMY.

Niamieckije apawieszczeńnia.

12.I. Zachodni teatr:

Front Ruprechta Bawarskaho: Proci naszych pazycij pry Armantjer i Lens i naabapoł darohi Alber-Bapom —wostry ahoń worahoŭ. Na poŭnaczy ad Ankr anhliczanie ranicaj daremna atakawali. Pry Serr ataka ich złomlena pierad naszymi linijami. Na poŭnaczy ad Bokur, paśla paczatkowych udacz, jany silnaj kontratakaj adkinuty na swaje pazycii. Uziaty 50 pałonnych i 2 kulemioty.

Front niamieckaho Naślednika: Na zachodzi ad Maasu, na Kott, i ŭ Wogiezach artyleryjskaja i minnaja bitwa ad czasu da czasu krapczeła. Na wiarszynie Kambr i na ŭschodzi ad Nomini nasz patrul wiarnuŭsia, wiaduczy 16 pałonnych.

Uschodni teatr:

Front Leopolda Bawarskaho: Na Dźwinie i kala wazior na pałudni ad Dźwinska bajewaja czynnaść uczora szmat asłabieła. Kala czyhunki Wilnia —Dźwinsk roty rasiejcoŭ adkinuty z wialikimi stratami. Na pałudziennym zachodzi ad Ryhi ŭ niewialikich operacijach my ŭziali 32 pałonnych.

Front erc hercoga Jozefa: Uczora naabapoł daliny Ojtosa iznoŭ uziaty niekolki pazycij worahoŭ — adna za adnej. Aprycz ciažkich krywawych strat worahi pakinuli pałonnymi 1 aficera i 80 sałdatoŭ, 6 kulemiotoŭ i 6 minamiotoŭ. Na poŭnaczy i na pałudni ad daliny Susita ataki rasiejcoŭ nie ŭdalisia.

Front Makienzena: U bałotnaj nizinie miž Braiłam i Galacam my adcisnuli rasiejcoŭ dalej za Seret. Uziata La Burtea.

U naczy z 10 na 11 studnia parachody worahoŭ pamykalisia prajechać mima Isakii ŭwierch pa Dunaju. Naszym artyleryjskim ahniom adzin parachod zatoplen, a druhi prymuszen prystać da paŭnocznaho biereha.

Makiedonski front: Na pałudni ad woziera Orchida worahi atakawali aŭstryjacka-baŭharski front za Cerawaj. Pazycii udzieržany.

13.I. Zachodni teatr:

Front Ruprechta Bawarskaho: Na poŭnaczy ad Ankr anhliczanie pawiali siahońnia nowyje szturmy proci Serr. Jany, naahuł, krywawa adbity. Worahi ŭmacawalisia tolki ŭ adnej pieredniaj pazycii; hłaŭnaja pazycija—ŭ naszych rukach.

Uschodni teatr:

Front Leopolda Bawarskaho: Bajewaja czynnaść była nieznacznaja.

Front erc-hercoga Jozefa: Udacznymi atakami niamieckich wojsk na poŭnaczy ad daliny Slanio zdabyty nowy abszar. Na utraczenych pazycijach worahi pakinuli pałonnymi 4 aficeroŭ i 180 sałdatoŭ, 7 kulemiotoŭ i 7 minamiotoŭ. Naabapoł daliny Ojtosa silnyje ataki worahoŭ proci adważna baraniŭszychsia niamieckich i aŭstryjackich wojsk niczoha nie dajszli.

Front Makienzena: U miejscy, dzie Bucauł uliwajecca ŭ Seret, baŭhary ŭziali u rasiejcoŭ manastyr. Na paŭnocznym zachodzi ad Braiła turki ŭziali Michalea i 400 pałonnych. Uciekaŭszyje rasiejcy patapilisia ŭ Serecie.

Makiedonski front: Na ŭschodzi ad Czernaj adbity roty worahoŭ.

14.I. Zachodni teatr

Aprycz silnaho ahnia artyleryi naabapoł Sommy pad daždžom i śnieham była tolki nieznacznaja bajewaja czynnaść. U naczy szmat dzie adbity patruli worahoŭ.

Uschodni teatr:

Front Leopolda Bawarskaho: Biez wydatnych prypadkoŭ.

Front erc-hercoga Jozefa: U uschodnich Karpatach, na Poŭnaczy ad Załatoj Bystrycy, niamieckije hrenadziery ŭ roznych punktach uwarwalisia na pazycii worahoŭ, pryczynili aposznim ciažkije straty i wiarnulisia z bahataj dabyczaj i pałonnymi. Na poŭdni ad darohi Ojtosa ŭziaty szturmam wiarszyna s 50 pałonnymi.

Front Makienzena: Błahaja pahoda zdzieržywała wajennuju rabotu. Rasiejskaje nastupleńnie na Serecie, na paŭnocznym zachodzi ad Braiła, adbito.

Makiedonski front: Miž Wardaram i wozieram Dojran ataka worahoŭ proci naszaj pazycii na pałudni ad Stojakowa niczoha nie dajszła.

Austryjackije apawieszczeńnia.

WIENA. 14.I. Uschodni teatr: (hl. niamieck. apaw.). Pałudzienna-uschodni (ałbanski) teatr: 11 studnia czaści troch francuskich pałkoŭ atakawali aŭstryjackije pazycii la woziera Ochryda. Napaść francuzoŭ była adbita. Uczora naszy wojski zrabili kontrataku i adkinuli worahoŭ za Serawu.

Padwodnaja wajna.

RYM. 12.I. Marskoje ministerstwo apawieszczaje:
U naczy na 11 śnieżnia bronienosiec «Regina Margerita» naskoczyŭ na dźwie miny i zatanuŭ. Z 945 ludziej wyratawany tolki 270 dusz. Miž utanuŭszymi—hłaŭnakamandujuczyj u Ałbanii, hienerał Bandini.
LONDON (W.T.B.). Bronienosiec „Kornwallis" zatoplen 9 studnia ŭ Siarodziemnym mory padwodnaj łodkaj. Zatanuło 13 dusz.

Nowy niamiecki udar?

PARYŽ. Wiadomy palityk, senatar Humber, pisze u paryžskim „Journale": „Sumny rumynski abraz nie pawinien paŭtarycca. Sajuźniki pawinny być hatowy zrabić niaszkodnym nowy udar, jaki pryhataŭlaje niemcy."

Iznoŭ Dardanelly???

BERLIN. Pawodłuh hazetnych wiestak, na wajennaj naradzi sajuźnikoŭ u Rymie pastanoŭleno zakonczyć operacii na Bałkanach, udzierżać tolki Sałoniki i Wałonu i paczać nowy pachod proci Tureczczyny.

„Kolerowyje" sajuźniki.

BERLIN. Pawodłuh wiery hodnych wiedamaściej, anhliczanie i francuzy majuć na zachodnim froncie kala paŭtara miljona „kolerowych" wojsk, a ŭ Makiedonii—kala 200.000.

Manifest Niameckaho Impieratara.

HŁAŬNAJA KWATERA (W.T.B.). 12.I. Niamiecki Impieratar wydaŭ manifest da niamieckaho narodu, ŭ jakim, miž inszym, haworycca:
„Naszy worahi skinuli masku... Ich meta — heta zwajewać Niamieczczynu, razbić złuczenyje z nami dzieržawy i ustanawić panszczyznu dla woli Europy i na morach..."

„Wajna da kanca!"

MIŬNCHEN. Bawarski Karol pasłaŭ Niamieckamu Impieratary telehramu, ŭ katoraj, miž inszym, haworycca:
«Z Waszym Wialiczestwam uwieś niamiecki narod dzielić žadańnie pieramahczy zbytkawańnie worahoŭ. Hierojstwo naszych pabiednych wojsk pawiadzie nas da pabiedy i mira».
SOFIJA. Boŭharski hieneralissimus Jekow wydaŭ prykaz da armii, ŭ jakim, miž inszym, kaže:
„Z winy naszych prahawitych worahoŭ wajna budzie trywać dalej. Wasza adwaha i ćwiordaść—heta dastatecznaja paruka akanczacielnaj udaczy".
KOLONIJA. „Koeln. Ztg." danosić z Waszyngtonu, szto ahulny pahlad taki, szto atkaz sajuźnikoŭ na predłažeńnie Wilsona — heta poŭnaja admowa i nie daje nadziei na zamireńnie ciapier. Wajna pawinna być dawiedziena da kanca.

Pramowa Llojda Džordža.

LONDON (Reŭter). U Gild Hollu Llojd Džordž skazaŭ pramowu, haworuczy ab atkazie sajuźnikoŭ, miž inszym, hetak:
„My skazali, szto wajna—lepszaja za mir, kupleny canoj niamieckaho panawańnia nad Europaj... Na wajennaj naradzi ŭ Rymie nichto nie sumlewaŭsia ab wieliczyni naszaj zadaczy, — ale nichto nie sumlewaŭsia i ab akanczacielnaj udaczy. My praczujemy, szto kali pabieda budzie ciažkaja, dyk pahrom—niemahczymy. Panuje ćwiordaje žadańnie dajści wysokich met u atkaz na wyzaŭ pruskaj wajennaj kasty. My pawinny zabaspieczyć świet ad nowaj hroźby. Anhlija wyzywaje ŭsio bolszy strach u prycieśniciełoŭ. Czamu niamieckije wojski atkinuli naszych adważnych sajuźnikoŭ u Rumynii? Rasieja paŭtrecia hodu wajewała z hołymi hrudźmi, z błahimi harmatami i strelbami."
Pramoŭca zakonczyŭ swaju pramowu pryzywam padpisywacca na pazyku.

Rasczarowańnie Wilsona.

WASZYNGTON. Prezydent Wilson wielmi rasczarowan s pryczyny taho, szto sajuźniki swaim atkazam zniszczyli ŭsielaki hrunt dziela mirnych pierehaworoŭ. U uradowych kruhach dumajuć, szto atkaz sajuźnikoŭ zniszczyŭ nadzieju na skory mir. Warunki sajuźnikoŭ lisznie ciažkije, i Niamieczczyna z imi liczycca nia može.

Hreckaja trahiedyja.

AFINY (oficyalna). Hrecki urad u atkaz na notu Wilsona pasłaŭ adpowiedź, u katoraj žalicca na trahicznaje pałažeńnie Hrecii i hreckaho narodu i na ucisk sajuźnikoŭ. „Nima staronki, katoraja ŭ hetaj wajnie, nie wajujuczy, paciarpieła tak ciažka, jak Hrecija... Ciapier, pazbaŭlenaja swajho flotu i bliska zusim biezaružnaja, ziemla nasza pakutuje ad sztuczna wyzwanaj rewalucii, katoraja apirajecca na okupacyju czużyncoŭ... Cywilnyje žychary zasudženy na hoład,—a ŭ tym liku jość žanki i dzieci, chacia pawodłuh asnaŭnych zakonoŭ mižnarodnaho prawa dla ich pawinno było-by być zrobleno wykluczeńnie nawat u prypadku, kali-b Hrecija ŭmieszałasia ŭ wajnu..."
LONDON (W.T.B.). Reŭter danosić, szto atkaz Hrecii na ultimatum sajuźnikoŭ, naahuł, roŭnaznaczny pryniaćciu ultimatuma, ale pry ciapierasznim pałažeńni jon nie dawoli ćwiordy i pełny.
PARYŽ. Hawas danosić z Afin: Urad paczaŭ spaŭniać žadańnia ultimatuma. Atpraŭlajuć na pałudzień szmat pajezdoŭ z wojskam. Hienerał Kałarys, naczalnik 1-ho korpusa, atrymaŭ doŭhi otpusk. Pawodłuh hazet, wajennyje ŭłaści wydali sajuźnikam 6 batarej z usiemi prynaležnaściami.
PARYŽ. Wiestku ab pryniaćci karalom Konstantynam ultimatuma spatkali tut z najwialikszym niedawierjem. Pałažeńnie ŭ Afinach i dalej sulić katastrofu.

Spis wajena-pałonnych naszaho kraju.

Z Wilni i Wilenskaj hubernl.

Tabor dla wajenna-pałonnych Truppenübungsplatz.

Alten-Grabow.

Stankiewicz Michail, Kulciczy.
Urbanowicz Kazimir, Nadzieżka.
Wojciechoŭski Franc, Kieszdoni.
Duchowicz Adam, Jezno.
Kachnowicz Jazep, Wilnia.
Karpicz Jazep, Anoszyszki.
Kilna Anton, Wiłkowiszki.
Klimas Jazep, Herwinie.
Łobanoŭ Stanisłaŭ, Wilnia.
Mackiewicz Witold, „
Szygłojn Jazep, Zieleniki.
Zubranski Aleksandar, Sawiczy.
Kochanoŭski Feliks, Harni.
Borysewicz Aleksandar, Herewincy.
Honczeŭski Jazep, Jahoŭcy.
Horywicz Jazep, Pieski.
Alperowicz Jazep, Wilnia.
Drencalski Izer, „
Fejersztejn Szmul, Swenigier.
Gordon Jankiel, Daniłow.
Krawiec Symon, Wilnia.
Nikliszunski Maks, „
Zingier Mejer, Daniłoŭ.
Sieropjan Stanisłaŭ, Dobrowol.

Tabor dla wajena-pałonnych Sagan.

Małofiejeŭ Jakaŭ, Latrynki.
Rybiczenok Sylwester, Słabada.
„ Jazep, Pudziczy.
Kazłoŭ Hryhor, Ilja.
Iwaniec Paweł, Kremień.
Szaramiec Toŭkienty, Sojelniki.
Łojka Płaton, Zabałoć.
Szurko Wiktor, Nowikoŭ.
Ruchla Mark, Ruchłowo.
Pełkin Piotr, Maszkiany.
Sztukmann Marcin, Saniczy.
Kaszko Pawał, Hajkoŭszczyna.
Postniakoŭ Wasil, Swienciany.
Czerniak Trafim, Reŭkutowiczy.
Hryszmanoŭski Safron, Mirsz.
Lubczonak Cierencij, Wertelen.
Szczabinski Juljan, Jabrowiczy.
Boszko Wasil, Wilnia.
Konpokiełkos Iwan, Hankoŭ.
Marcinkian Jahor, Rakucy.
Hryszkiewicz Justyn, Sześciel.
Jaszczuk Iwan, „
Žuk Lawon, Zukoŭka.
Dombrowolski Aleksandar, Obrul.

ABWIESTKI.

Drukawana u drukarni M. Kuchty. Wydawiectwo «Homan». Redaktar W. Łastoŭski.